

Амстердамъ испратили само 4.000 души конница подъ началството на Маркиза Рошфора. Послѣдния дошълъ до Наарденъ и взелъ този градъ, но загубилъ нѣколко дена въ безполезни прѣговори и не умѣлъ да се възползва отъ небрѣжността на холландцитѣ, които съ твърдѣ слаби отряди и само на единъ прѣходъ отъ Амстердамъ заемали двата важни пункта — Вееспъ и Муйденъ. Послѣдния билъ особено важенъ за това, че въ него се намиралъ главния шлюзъ, който снабдявалъ Амстердамъ съ вода и чрѣзъ който можало било да се наводни цѣлата страна на сѣверъ отъ Утрехтъ. Дѣйствително, щомъ французскитѣ отряди се приближили до Муйденъ, оранския принцъ, съ отваряние на шлюзитѣ и прорязване на плотинитѣ, наводнилъ страната и расположилъ армията си (13.000 души) на по главнитѣ плотины, които водили къмъ Амстердамъ. По нататъшнитѣ дѣйствия противъ Амстердамъ станали невъзможни до началото на зимата. Тюреннъ съвѣтвалъ краля да надпрѣдвари Испания, да заеме Нидерландия и да испрати французска армия въ Германия, за да удържи онѣзи отъ владѣтелитѣ ѝ, които се готвили да даджтъ помощъ на Холландия. Но Людовикъ XIV и Лувау несесъгласили на това: херцога Люксамбургъ билъ оставенъ съ 16.000 души, да наблюдава оранския принцъ, въ околноститѣ на Утрехтъ (който съ много други градове се прѣдалъ на французитѣ), а на Тюренна съ 12.000 души било заповѣдано да се расположи задъ р. Маасъ и Ваалъ, за да наблюдава бранденбургския курфюрстъ, който се готвилъ да отиде на помощъ на холландцитѣ. Странно може да се покаже, че на Тюренна били повѣрени толкова малко войски, за изпълнение на такова важно прѣдприятие. Но това може да

се обясни отъ една страна съ туй, че французската армия, която въ началото на похода състояла отъ 100.000 души, била крайно отслабена съ обсадитѣ и заеманieto на крѣпоститѣ, а отъ друга страна съ това, че Лувау, отъ скрита завистъ къмъ Тюренна, не искалъ да повѣри подъ негово началство значително числовойски.

Въ началото на похода въ Холландия въ 1672 година и двѣтѣ страна дѣйствували по най страненъ начинъ. Лувау обърналъ всичкото си внимание и главнитѣ сили на армията върху обсадата и прѣвземанieto не крѣпоститѣ, распокъсалъ армията, за дѣйствие въ полето оставилъ най незначителни сили, и освободилъ 30.000 холландски войски, които съставлявали гарнизони на взетитѣ отъ французитѣ крѣпости, срѣщу една сума отъ 60.000 талера, съ което избавилъ холландцитѣ отъ труда да вербуватъ нова армия. А оранския принцъ, като изключимъ прорязването на плотинитѣ, съ дѣйствиата си, които прѣдшествували това не само не прѣпятствувалъ, но даже единъ видъ способствувалъ за успѣхитѣ на французитѣ.

Въ августъ една 24-хилjadна бранденбургска армия подъличното прѣдводителство на курфюрста и една 19-хилjadна императорска армия подъ началството на графа Монтекукули тръгнали на помощъ на холландцитѣ, първата — отъ Халберщадтъ къмъ Хилдесхаймъ, послѣдната — отъ Бохемия къмъ Ерфуртъ. Слѣдъ съединението си тѣ прѣдположили да минатъ прѣзъ Рейнъ и, като дѣйствуватъ въ тилъ на Люксамбурга, да го отрѣжатъ отъ Франция, или пъкъ да го принудятъ да отстѣпи отъ Холландия. Тѣй щото на Тюренна съ 12-хилjadнитѣ му войски лѣжала важната и трудна длѣжностъ да задържа на Рейнъ 43.000 съюзни войски.